

אלו דברים פרק ששי פמחים

מorate הש"ם

ה) זכרים ל' [ז:] ט. מינחות
לך פג: (ג) חולין כי.
ונען (ד) נטה גן ברכ'ן

- תורה או רשות
1. וְבִקְחַת פֶּסֶחׁ לֵי
אלֹהָיךְ אֲזַן וְקַרְבָּקָלָם
אֲשֶׁר יִבְרָר לְשָׁבֵן שָׁמוֹן
שָׁמֶן: דָּרְבָּנו תְּזַבְּבָב
2. וחגומין אתו חג לֵי
שביעי ימים בשעה חמישים בחמש
השביעי קווינו איזו:
3. וְבִקְחַת שלמים
אֲכַבְּדַת שָׁם וְשִׁמְתַּחַת לְפִנֵּי
עִיר אַלְמָנָה: בְּבִירָם כו' ז'

(ט) רשות' ד"ק מנה ידענו
וכמי' נל' קוס להו סטלה;
(ט) תומ' ד"ק סה ודי' וכו'
ומולר' לדמגינה הרוי צכלל:

גָּלִין חַשְׁמָם
תּוֹסֶם, ד"ה מ"א שׁעֲבָד
וּבוֹרֵי וּלְפִי, ג"ל דְּלַבְּגָתָת
עַמְּנָנִים נְלִיּוֹת נְעַמְּנוֹת
לְשָׁמֶן לְקָרְבָּן וְלְכָלְבָּן
עַמְּנָנִים מְלִיכָּתָן מְלָדָן וְכָל
לְפָקָדָם: בָּא"ד ש"ט אַנְיָן
לְהַשְׁלִיכָה עַמְּנָנִים מְנִינָה
עַמְּנָנִים בְּמֻמָּקָם, ד"ס כָּל
בְּמַשְׂמָחָה: תּוֹסֶם ד"ה הָא
וּדְרִיאָה וּבוֹרֵי דְּהָא קְרָא
וּדְרִיאָה, עַמְּנָנִים קְרָא
מְנִינָה סְעִירָה ד"ס כָּל
וּמְנִינָה:

מוקף חומפות

ג. חמוץ לה מושעת שפקם מלווה לנו וניל' י' ניגנו:
ה. חמוץ נגנני נל' קיס (ג) ניל' סתת חמוץ מוענת וטבילה
ו. חמוץ נגנני נל' קיס (ג) ניל' סתת חמוץ מוענת ומטבילה

לכופץ סמל בימי מגינה וילומא
לכפילה נערמות: צב' גטומאה.
שרוכ' ניגר טמלהין ומון [טב'] צוון צב' גט'
גטומאהן אין מטלון עמו מגינה ווה
קמנואלה נטול וע'ס צב' קטנואלייס
עוטין גטומאה עס הנטיבור מטביבה
לכבר בא נערמות מגינן מהטה עט'ר
הניש נטה גטומאה: מנה דיע'.
קמעלייס צבלקה עט'ר קסמטעלין
קמלייס ציסו רוכ' יטיבור גטומאהן:
דמייס נט'ה. ומוה נכל יט'ה לה
לטעמך דו': או' נימאל צבלקה עט'ר.
קסיסו מנוקין קליסס: סלין מה' לא
הנטוליה. נמליס קלי סי' עמיד
לעטמיה ווה קטנואהן לא סט'ר קו'ה
למס מהז'ק בנטוליס וצומעט צב' גט'מי

מגנומו ב"ע: אהן ומייס נחלת עשה. וכתקומתו של קלייס ב"ג הילען למלכונא ערך ג' כי יולדען צבונו בזומחה מה' גם לה הקופץ בטבילה נקפילה טענו מלהגיגת הרבע' עשר: ומ' אנה פclin. לדהו ר' טבילה מלה מילוי ומילוי צביה קופץ לדון מה' מילוי טבילה מלה מלה מלה: ג' קרייא דנטיש גוסט נצלטה עשר ולל גרטשין ומ' גדרבעה עשר. למש לא מם ומ' ומ' ג' ממה: פclin דחד פפיק'. קוח דליך נמיימר צמלה מיטס סנטאל ויעשו פכח נזומחה מוסס קך קפיטיק' גל' הימנע מלטבילה ואוטבילה דמייך זמלה ג' יי' מום יעטס פכח נזאלרא: ק' ליט לא קופץ דקי' פפיק'. ק' ליט יא' מפלקי לי' סמומייה טבילה צמלה מיטס מום ול' יי' ממו מגיגות ג' צהלבנעה עשר ול' בזומחה ערך ג' או ה' פ' ג' מום זמלה ג' ליט ג' קהטינ' נזוניגת הרבעה עשר שטח צמלה מיטס מוענט ויעט פכח נזאלרא ולי' מוסס מגיגת חג חמוץ עשר עדין יט' ס' סות לאטטילס צי' ס' סלך ג' ג' גאנטבילה מלה נצלטה עשר: צ' זונט פיק. מון סמכמיס ונדל מלה מפי צקי' הזומחים אין' מגיגות הרבעה עשר דומך צב' וצ' ג' גודלו. ר' מוק מיטטליס צל' ג' ג' גאנטבילה מלה נצלטה עשר גודלו יומיחט פכח וצ'גיגת דקסנער מגיגת חות' וט' ג' ג' גאנטבילה: דקסנער

וְאֵן טעמוֹ דְּפִישׁוֹס וּכְךָ. וְלֹא
נוּ לְדוּסָה מִקְרָאִים לְמַרְעֵמָה תְּמִידְלִים מִן הַמְכֻמִּים: מִזֶּה
צַיְן סָפָרִים פְּקָחוּ וְנִצְדַּבֵּר וּמִכְפֵּלָה קְדֽוּשָׁת פְּקָח עַל כָּלָן
בְּשָׂרֵם מִעוּדוֹ לְפָקָחוֹ וְתָלֵא קְדֽוּשָׁת נְמַנְתָּה וְזַיְן
מִעוּדוֹ: אֲקִילָה צְלָמִים. קִיְיוֹן צְלָמִים צְבִתְיָהוּן נְבָבָה מְלָךְ
עַזְמָן הַמְּגָדֵל. קִיְיוֹן צְלָמִים צְבִתְיָהוּן נְבָבָה מְלָךְ נְבָבָה
וְלֹא אָמָלֵה נְבָבָה דָּחוּ אָמָלֵה. וְהַלְּפִילָה מְגִימָה חַמְסָה עַדְלָה
לְעַדְלָה כְּוֹנוֹת דָּהָר הַמִּלְּפָנִילָה כַּי פְּקָח וְמַן קְדוּשָׁה
בְּמַגְדָּלָה בְּסָקוּותָה כְּמַעֲזָבָה לְלִילָה כָּל שְׁמָנוֹת קְלָבָקָה
לְלִילָה נְמַנְתָּה צְמָעָמָה מִינָה לֹין נְקָה מִגְיָה שְׁלָוָה נְבָבָה לְמַבָּנוֹת
מִשְׁמָנוֹת לְעוֹלָמָה: גָּנוֹן אַתְּ עַט פְּרַלְעָון נְלֹחַ חָג נְפִיטָה
כְּמַיִם עַלְלָם בְּצָבָב דָּהָר כָּלָן נְלָבָן צְבָב: אַעֲזָן סְכָלָה.
הַמִּבְּנָיִם: נְיָמָה כְּיָהִי מִלְּתָהָה. סְתִּילָה סְתִּילָה סְתִּילָה
וְאֵן טעמוֹ דְּפִישׁוֹס וּכְךָ.

ה' שוח צייחת נמי צבעה קרלווייה למיג'ס ורהייה לדבר מדרמל
 כמי דמוניה קו סקקה לי"ה וזה ה' קרלה דוחמתה צלמים לו
 למיניהם בככל עניין קהמר קרלה בעניין זכימה צבעם צמחה:
 נרכות

מַאי טעמא דבן דורתאי דרבנן זובחת פסח ובר'. רט"י פ"ז
לצמיגת י"ר מילוי וופי ק"ל לדעת מיניה עט"ג דלהת ליא
טיקתקן נעל מגיגת י"ר ג' דמיון צדמת ער"ג דכל מיל
הקדישת חנינה לפקטם דנטפלו נפקלים עטס מוקבשא שי לאו דכתוב צו
עד

גדולים ולא אמרו להן לישע את השבת אמר רב מ"ט ז' וובחת פסח לה' אלהיך צפחה אלא מן הכבשים ומזה וזה פסח בקר וז חגינה ואנו פסח א"רashi ואנן טעם ונפרוש אלא קרא לרברב ד' אמר רב נחמן אמר רב ברה למורה הפסח שקרב של פסח לה' אלהיך צאן ובקר בא והלא אין פסח בא אל העזים אלא מותר הפסח י"ז הצאן ומון הבקר ורבנן מ"ט הא וראי קרben ציבור הווא רבבי יהודה בן ספרא אמר אותו חג לה' שבעת ים שמונה הו' לא מאכאן לח את השבת כי אתה רבין רבותי בעמיהם שאית אתה בגון שלח י"ט הראשון שהא כיון תבלא לימא שאינה לא משבחת לה כ ברוב שנים אמר מר עליא שלמים שחחותן מערב י"ז לא משום שמחה ולא מיש שמחה דכתיב ז' וובחת ושבח ז' מנוס לטביה חגיגת י"ד ילו להויליה: **הא** וראי קרben ציבור

**לֹא א מַיִּס פָּנָמֶל
לְבָב מַיִּס פָּנָמֶל
חֲגִיגָה קָלְכָה חָ:**

רבי נינו חננאל
אלא בפסח שבא מורה.
כבר בפסח הורא רבנן
בפסח ההורא הפסח לברור ללבוש ממעון
בשר אחר לא ר' להם דיליכן ר' והרין קסומי איזהו.
כלומר ר' וא ר' ברוך מראה
הוקסם החווים בכוכבים
כי הפסח של לו והשנה
במורה הוא בא עמו הגינה לפך לא
הדורות קדושים ורשותן. לאלו
בן ר' ר' הפסח בדורות
שאין ניגנו גינה. ואקשיון
ו' והרין קסומי ינחו
דרוה ר' ר' טמאין וזה
השנה ר' ר' טמאין וזה
הפסח בא בטומאה ואין

וְבָנָם יִשְׁרָאֵל עַד־זֹהָב
כְּבָנָי כְּבוֹד אֱדוֹן אֶחָד
טַיְזָה שְׁבַת, דִּירָק
כִּינָן הַהֲתָגָן שְׁבוֹתָי יְמָם
הַאֲדָה אֶת־אֶתְכָּרוּ יְמָם טֻוב
הַאֲחָרִין שְׁלָמָה גַּמְבָּרָה
הַשְׁבִּיעִי הַחֲזָקָה אָוֹתוֹ כָּאֵשׁ
הַאֲדָה מִפְּרָשָׁת־בְּגִיאָה פָּאֵר
מִמְּצָאָה הַגָּזָר שְׁמוֹתָה,
וְאַמְּרָקָה רְחוּמָהָן וְגָזָעָה תָּגָר
לְהַלְלָה שְׁבוֹתָי יְמָם מִכְּנָסָה
לְהַמְּגִזָּה שְׁאַנְיָה זְרָחָה שְׁבַת
דְּתַבְּרָה בְּבָנָה וְלֹא שְׁנוֹתָה
לְמַעֲוִיטָה שְׁבַת מְהִגְיָה.
וְקַרְבָּנוּ וְקַרְבָּנוּ וְלֹא כְּלָלָנָה
וְיָמָם טֻוב הַרְאָשָׁון שְׁלָמָה
בְּשַׁבָּת בְּרָאָה כְּמָם וְיָמָם טֻוב
הַאֲחָרִין שְׁבַת, וְאַינְךָ הַגָּג
אַלְאָלָה שְׁבַת,
וּפְרִיקָה שְׁבַעָה הַגְּזָנָה אַתָּה
בְּרוּכָה שְׁבַעָה,
בְּמִינְיוֹתָן שְׁנָם כִּי הָאֵי
וְגַנְזָן שְׁבַעָה אַתָּה אַנְשָׁן בְּתַחַת
אַלְאָלָה שְׁבַעָה,
דָּלָא מְשֻׁכָּתָה מִי גְּנוּגָה
אַלְאָלָה שְׁבַעָה, לְמִינְיוֹתָן

לג א מ"י פט"ז מס' 15
מעשה קלבנש סולנא
טו:
لد ב מ"י פ"ג מלכנות
מיגאנס סולנא י"ח:
לה ג סס סולנא י"ט:
לו ד מ"י פ"ה מלכנות
ק"פ לבלס ו קמנז
בנטו אונז:

תוספות

א. אמא איזטראיך אָד.
מום סלנג.

ל

ברב שבועות שביק למד בדורותם. מושב מורה נודע היה כמכובש עתודה. מעריך יתום טוב אין יותר. לוילו יתום טוב הארון נשבה שמי אפשר יותר. צו השבתה, גרא דעשוי וכחיבר ואכלו אוותם אשר נודע רוחם. נדר החטא בדורותם. לאלא לאלה ישאל כל דבר. של טה וטהורם נאכל ונשבה תומאה שעיר עזרא ר' של עזרא. אמר רב הונן ר' יוסי אשון אלון אמר כי האימוריין אין כאן אלא כל לללה דיא-תנא לפסילת השבר מורה נודע בדורותם.

לרכבות ליל'י ויום טוב האחרון. וכך נליכ"ה סתום כדי נילעוט מהירות ליטרין ריבוי מוקס דרכי קרי דוסטממס לפני ר' צבעם מיס לדלאכין מייס סלמי סמהה לדאסין נמי מיעיש פפלק לונג וועלבש (פינה מע'). צמתק לונג קצבען מיס ווותס מיס ולט לילות ומוווי ליל' יוס ווועך קהלהרין שום חגיגה هوי דבר ליל' צויא' יוכויל' טפי מוקס דטמיין

לְרֹבּוֹת לֵילִי יוֹם טוֹב הַ
לְחוּרָות לְלִטְלִינְךָ
לְפִנֵּי רָאָה צְבָעָת יְמִינָה דְּלָרְכִינְךָ
בְּפֶרְקָן נָלֹגֶן וְעַלְבָּה (סֻכָּה מְגַדֵּה)

בשעת שמחה וליכא מושם חגינה הו דבר
שבחובה^ט א'וכל דבר שבוחבה אינו בא אלא
מן החולין למא מסיע^ו לך וויתר אך שמה
לרבות ליל^ז אחרון לשמחה אתה אומר
לילי^ט אחרון או אינו אלא ליל יום טוב
הראשון תלמוד לומר אך (שמח) חלך מ"ט
לאו מושם דאין לו במא ישמח לא כדתני
טעמא^ט מה ראית לרבות ליל יום טוב
האחרון ולהוציא ליל יום טוב ראשון מרכה
אנוי ליל וום טוב الآخرון שיש שמחה לפניו
ומוציא אני ליל יום טוב ראשון שאין שמחה
לפניו מתיב רב יוסף^ט חגנית ארבעה עשר
ויצא בה מושם שמחה ואני יוצא בה מושם
חגינה אמר הא בעין וביצה בשעת שמחה
וליכא אמר רב אידי בר אבין שעיבב וחטפה
אמר רב אשיה הני נמי מסתבררא דאי לא תימא
הכבי הא מהניתא בגין קחני לה בן תמא בן
תימא הא פסלה לה בלילה ש"מ מתיב רבא
ההلال והשמחה שמנה ואי אמרת בגין
וביצה בשעת שמחה הא זמין סגיאין דלא
משבחת לה אלא שבעה כנוון של חל^ט
הראשון לחיות בשבת א"ר הונא בריה דרב
יהודא משמו בשייר הרגלים אמר רבא
שתי תשנות בדבר חרدا דשעריו הרಗלים
חי נאכלין צלי אין נאכלין ושמחה בחו ליכא
ועוד כהנים אוכלין וישראל במא שמחים
אליא א"ר פפא משמו בכוסות נקיין ויין ישן
כי אתה רבין א"ר אלעוז^ט שלמים שהחטן
מעורב يوم טוב יוצא בהן מושם שמחה ואני
ויצא בהן מושם חגינה יוצא מושם שמחה
לא בעין וביצה בשעת שמחה ולא מושם
חגינה הו דרב ישבהoga ובכל דבר שרובה

בבשע טמחה. ביז' טוב אחים זונן טמפלס: ובו ים גוך צמה. קרלה טמפלר שוו לדכמיט נעל מיניה חג הקוכות מעטה נך צבעת ימים טמפלר ליא וטמלה בזחן וואדר כתמי' צבעת ימים מוג' וגוי' וטמי' גוך צמה: נידות ניעו יוס טוב הילדרון. ואלהן צמהה הילן צמכליהם

(ג) מומנות דף ۹۷. [חגיגת:]
 (ד) כוכב טה [„], כוכב טה [„]
 (ה) מומן, (ו) [לעלל] ה. וט' ע' [„]
 (ז) [סוכה מה...], (ח) [לעלל]
 (ט) (ט) [סוכה מה...], (ט) [„]
 (ט) [לעמן] קכ: וט' ע' [„]
 (ט) (ט) [לעמן] קכ: וט' ע' [„]

תורה אור השלם

1. א. נאכלן בפומקס אשר אלדריך בברבר " כי יררכך יי אלדריך גבל תבואה עמשה דירך והוית לא את שטחה. דברים טו ד
  2. לא תוחב על חמץ דם בגודר ולא לין כלבי חיה ואשורי שמוטה כינ' א. ואשורי בברבי אדרקון תרבניה בית יי אלדריך לא תבשול גור' חבל אמרת: שמוטה כינ' יט
  3. א. ואשורי בברבי אדרקון תרבניה בית יי אלדריך לא תבשול גור' חבל אמרת: שמוטה כינ' יט
  4. לא ראהך של שאר גבלך שבעת ימם לאילא לילן מן הבשר אשר תוחב עגבער ביהם הרראשון בלבך. דברים טו ד

הנחות הב' ח
 (ט) י"ש ד"י וכקץ יה
 וכוי לרזון ס"כ וו"מ' מ"ס מא ברך רב שין
 ברכות של שבת עשר
 נטען לא פלט ל' וכו'
 נטען ערך ס"כ וואלה
 מונחים: (ט) שם ד"ה כ"ג
 י"ש וכו' מילא ל' וכו'
 י"ש וכו' מילא כל גלגול
 סמוך ברכות ברכות וכו' צי ה"ה
 קון: (ט) ה"ו ד"ה וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו'

אלו דברים פרק שני פמחים

מֵאָה מִילַ' פְּטַיְ'וּ מַהֲלָ'
פְּסֹולִי סְמוּדָצִין
סְנָכָה הַ וּפְגַ"ז מְשֻׁלְּכָה
שְׁגָנוֹת סְלָכָה יְהָ:
מְבָב בְּ גַּמְיָן פְּגַ"ז מַהֲלָ'
שְׁגָנוֹת קְלָכָה חָ:

שְׁמַעַת מינה עקירה בבִּילָה נְהַמֵּלֶת (מִמְּ)
כֹּו. ומלי קלה ל' יאודען
צינע צמו נדעל רמו

בכמאי עסקנין אלימא בטועה שמעת מינה ⁽⁶⁾. עקירה בטעות הויא עקירה אלא בעוקר אימא טפא ושאר כל הובחים שהחטן לשום הדפסה אם אין ראיין דיבר אם ראיין חוץ ר' אליעזר מהחיב חטאת ור' יהושע פוטר ואי בעוקר מה ל' ראיין מה ל' שאין ראיין אלא פשיטה בטועה רישא בעוקר וסיפא בטועה א"ר אבון אין רישיון רב יצחק בר יוסף לר' אהבו בטועה אשכחיה רב יצחק בר יוסף לר' אהבו רדרהו קאי באוכולוס דאיןשי אל' מהנתין מאוי אל' רשא בעוקר וסיפא בטועה תנא מנינה ⁽⁵⁾ ארבעין יומניין ודמי ליה כמוandan דמנחא בכיסיה תנן א"ר אליעזר מה אם פסה שמוטר לשמו כשבינה את שמו חיב ובחים שהן אסורים לשם כשבינה את שמן אינו דין שישחיה חיב ואם איתא הא לא דמי דרישא בעוקר וסיפא בטועה לר' אליעזר לא שני ששבינה את שמו חיב והשוחט לשם ליה רישיון קאמר ליה לדורי לא דמי דרישא בעוקר וסיפא בטועה לדידך לא אם אמרת בפסח וששבינה את שמו לדבר האסור בזביחים ששבינה את שמן לדבר המותר אל' רבנן מיש להן קצבה תאמר בפסח שאין לו קצבה למילמא דכל היכא דעתה ליה קצבה מהחיב רבבי יהושע והרי תינוקות דיש להן קצבה ⁽⁷⁾ ותנן מי שיוציא לו שני תינוקות אחד למלוך אחר השבת ואחד למלך בשבת ושבח ומלו' את של אחר השבת בשבת החיב אחד למלך בע"ש ואחד למלך בשבת ושבח ומלו' של ע"ש בשבת רבנן קצבה חטאת ור' יהושע פוטר א"ר אמי הכא במאי עסקין כגון שקדם ומלאת של ערבית שבת בכון דרבנן דרישא בה הכא כון שכדום ושהתינחו לאימורי ציבור ברישא א"י אימורי ציבור דטריד ע"ג דקדמים ושהתינחו ⁽⁸⁾ לאימורי ציבור ערבית [א"ר מאיר לא נחלה] ר' אליעזר ורבנן קצבה בשבת דחיב על מה נחלקו על שיוציא לו שני תינוקות אחד למלך ומלאת של אחר השבת בשבת ר' מאיר א"י ותבסרא מה התם שלא עבד מצוה פטר רבנן קצבה מהחיב אמר רבי ינא רישא כגון שקדם גם טע זכי. מלמד כייל דמל ערידי סלידנה ל"מ מה' גיש ומו פטור לרסת עדכ מוזס ממייצ' אמי דפי ר' יעל' דלעטו וקצוו זו שפערמל צל עצם סוף וולע' ג' דטלי' ג' מלמד מיננה קצבה לדיקות לילדיות לכ. וכחטפנ' נס קמיולי נור נימנה קצבה לדיקות קמי ולדיקות נבל וטכל' וס' זמיס' שעדרו יודע צומח וס' עומד ליקל' נבל וטכל'

נִמְאָה צַעֲוָה. כִּפּוֹרָה שָׁדוֹת וְצַעֲוָה
חַיִיבָן הַלְמָדָה פָּטָול סָהָה: עֲקִירָה צַעֲוָה
פְּסָמֵם מִמְנוּ סָהָה עֲקִירָה כְּעוֹקָר מִדָּה

ר' פקמ' זצמנו: סיפא.
כל הוצאות: הולסא.
גדולה מלה: בלה נט דמי.

(ג) [מגמות מט.].
 (ד) [כלכמת כה. וט' צ''].
 (ה) שנתה ק"ר קלן. כלימות
 עיטין; ד) שנתה סס ע"צ'.
 (ו) גי' צט' (ז) [מכル]
 פיגמונות לד.

הגהות הב"ח

מוסך רשי
שכחנה ומיל את של
אדור החת בתש
היה-היב. דענש דנדג מ�א
הנש נס נס נס נס נס נס נס
טבוס סול פולס פולס פולס פולס
פאלס פאלס פאלס פאלס פאלס
שבת קל. רבי

רבי חננאל אמר אוקומיגנא בעיר ומפרש לא לסת שלהם. והוא דקתי טיפ שלהם. פה כל גוזחים שעשנין פה בשדי יהולו ב"ה אם אין קבורה לפסח כנן שיוי נקבות ר' חיון יב טומין ימי נגמץ גמץ מה שחת ביה אדר. ר' חיון יב עירק שטעה שחת ר' חיון יב עירק מילוי שוחות ליטס בטבעה.